

DROGA KRZYŻOWA 1

Pan Jezus prosi: Przyjdź i patrz!

Przed ołtarzem, na widocznym miejscu należy przygotować niewielki stolik. Na nim na zakończenie Drogi krzyżowej dzieci będą składać chusty przystaniające ich oczy.

Przed nabożeństwem należy wybrać 14 dzieci, które w czasie Drogi krzyżowej będą stały przed ołtarzem z zasłoniętymi oczami. Ponieważ oczy dzieciom będą odsłaniane po kolei – przy każdej stacji jednemu dziecku – ostatnie będą miały zasłonięte oczy przez prawie całe nabożeństwo. Trzeba więc do tej roli wybrać raczej dzieci starsze, cierpliwe, i dobrze im wyjaśnić ich ważne zadanie. Wytłumaczyć im, że ich zasłonięte oczy są obrazem tego wszystkiego, co przystania nasze „oczy wiary”. Pójście za Chrystusem, Jego Drogą krzyżową, jest wotaniem o uzdrowienie naszych „oczy wiary”, o odsłonięcie ich. Dlatego zdjęte z oczu chusty składamy przed ołtarzem. Na znak, że to Pan Jezus zdejmuje „opaski” z naszych oczu, uczy nas widzieć, wpatrywać się w Niego, gdy Go o to z ufnością prosimy.

Jeśli jest taka możliwość, przy każdej stacji, w czasie śpiewu, wybrane starsze dziecko lub osoba dorosła, podprowadza za rękę dziecko z zawiązanymi oczami przed obraz kolejnej stacji Drogi krzyżowej, ustawia go przodem do obrazu o odwiązuje mu oczy, prosząc go by patrzyło na obraz. Chustę, którą miało na oczach daje mu do ręki. Jeśli jednak kościół jest duży, jest tłoczno, czy z jakichś innych powodów podprowadzenie dziecka jest utrudnione, nie byłoby ono dla pozostałych uczestników nabożeństwa dobrze widzialne, podprowadzanie przedłużałoby nabożeństwo dziecko powinno zostać przed ołtarzem, patrzeć na tabernakulum, i trzymać opaskę z oczu w dłoniach. Dla dzieci przed ołtarzem, zarówno tych, które mają przystonięte oczy, jak i tych, które będą miały je już odsłaniane, powinna być przygotowana ławeczka lub krzesła (klęczniki), tak, aby mogły one swobodnie usiąść, gdy inne dzieci siedzą, a także klękać wówczas, gdy inni klękają. Należy im wytłumaczyć wcześniej, kiedy klękają, kiedy stoją, kiedy siedzą lub postawić obok osobę, która im to będzie podpowiadać.

Ksiądz prowadzący Drogę krzyżową zapowiada poszczególne jej stacje i rozpoczyna aklamacje. Rozważania czyta dwójka starszych dzieci – dobrze czytających i dobrze do tego zadania przygotowanych. Należy zwrócić uwagę, aby czytały powoli, bez pośpiechu.

W czasie Drogi krzyżowej powinna pojawiać się chwila ciszy. Należy prosić dzieci (najlepiej jak będzie to robiła kapłan prowadzący nabożeństwo), aby przy każdej stacji ostatnie zdanie rozważania powtórzyły po cichu. Dopiero po tym czasie rozpoczyna się recytacja lub śpiew aklamacji końcowej.

Wstęp

Ksiądz: Panie Jezu, przychodzimy do Ciebie, ukrytego pod postacią Chleba, aby w ciszy rozmawiać z Tobą. Dzisiaj do adoracji Najświętszego Sakramentu chcemy przygotować się poprzez rozważanie Twojej krzyżowej drogi. Ty prosisz: przyjdźcie i patrzcie. Zapraszasz, abyśmy wędrowali wraz z Tobą na Golgotę, bo chcesz nas uczyć patrzeć „oczami wiary”, zdjąć z naszych oczu wszystko, co nam w takim patrzeniu przeszkadza.

Zrozumieć to pomagają nam dzisiaj nasze koleżanki i koledzy. Oni przyjęli trudne zadanie. Ich zasłonięte oczy mają pomóc nam zrozumieć, co przesłania nasze „oczy wiary”, co utrudnia nam wpatrywanie się w Ciebie. I pokazać nam, że tylko Ty, możesz tak naprawdę odsłonić nasze oczy i nauczyć nas patrzeć „oczami wiary”.

Jezu, nasz najlepszy Nauczycielu, Ty nas prosisz: przyjdź i patrz! Wyruszamy więc za Tobą, Twoją krzyżową drogą. Pomóż naszym koleżankom i kolegom wytrwać w zadaniu, które dla nas podjęli. A nas wszystkich ucz wpatrywania się w Ciebie. Pomóż nam zobaczyć, co w naszym życiu jest taką opaską dla „oczy wiary”. Pomóż nam, być dobrymi Twoimi uczniami.

Stacja I - Pan Jezus skazany na śmierć

Aklamacja:

Ksiądz: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

Wszyscy: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: *(na melodię refrenu pieśni: Golgota... czyli słów: To nie gwoździe Cię przybiły...)*

Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: patrz,

Krzyż w ramiona Ci wkładają - prosisz: patrz,

Ręce gwoźdźmi przybijają - prosisz: patrz,

Idę z Tobą – oczy wiary uzdrawiaj me.

Osoba I: Panie Jezu, wiemy jak bardzo boli, gdy nas ktoś niesłusznie oskarży. Bardzo się wówczas bronimy. Ty prosisz nas, abyśmy patrzyli wtedy na Ciebie. Przyjmowali niesprawiedliwe oskarżenia tak jak Ty, cichutko. I Tobie je oddawali. Byśmy w ten sposób stawali się „Twoimi pomocnikami” w dziele zbawienia.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że tak bardzo w nas wierzysz.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja II – Pan Jezus bierze krzyż na swoje ramiona

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba II: Panie Jezu, Ty prosisz nas, abyśmy szeroko otworzyli nasze „oczy wiary”. Abyśmy z miłością patrzyli na Twój krzyż. On jest bardzo ciężki, bo w nim niesiesz na Golgotę wszystkie grzechy dorosłych i dzieci. Także nasze złe myśli, słowa i uczynki. Tak bardzo nas kochasz, że bierzesz krzyż, aby stał się naszym kluczem do nieba. Uczysz nas, że pomagamy Ci w tym zawsze, gdy pomagamy innym.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że tak bardzo w nas wierzysz.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja III – Pan Jezus po raz pierwszy upada

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba I: Panie Jezu, upadasz. Ciężar krzyża jest ponad siły. Mimo to powstajesz. I prosisz, abyśmy Ciebie naśladowali. Abyśmy powstawali, gdy upadniemy. Gdy zrobimy coś nawet bardzo złego. Albo zrezygnujemy z czynienia dobra, bo nas coś złego spotkało. Bo Ty jesteś wtedy tak bardzo blisko nas. I chcesz nas podnieść. Przebaczyć nam. I chcesz, abyśmy od Ciebie uczyli się przebaczać.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za Twoją wielką miłość.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja IV – Pan Jezus spotyka Matkę

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba II: Panie Jezu, wędrowanie z Tobą na Golgotę z wiarą, to wpatrywanie się w Ciebie. Naśladowanie Ciebie. Ty wiesz, że jest ono trudne. Szczególnie, gdy jest nam ciężko, a nawet źle. Dlatego prosisz, abyśmy zobaczyli obok siebie Twoją Matkę. Ją naśladowali. I Ją prosili o pomoc. Abyśmy wierzyli, że Ona idzie z nami z taką samą troską, z jaką towarzyszyła Tobie. I tej troski nas uczy.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za Maryję.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja V – Pan Jezus przyjmuje przymuszoną pomoc Szymona

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba I: Panie Jezu, tak często obrażamy się, gdy ktoś niechętnie coś dla nas robi. A to obrażanie się jest właśnie taką chustą na naszych oczach. Ty prosisz, abyśmy patrzyli na Ciebie i od Ciebie się uczyli. Ty taki „przymuszony” wysiłek Szymona przyjmujesz z wdzięcznością. Sprawiasz, że ma on udział w Twoim zbawianiu świata. I prosisz nas, abyśmy my też umieli być wdzięczni i Tobie ofiarowali każde dobro.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za dar wdzięczności, za każde dobro.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja VI – Pan Jezus przyjmuje ochotną pomoc Weroniki

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba II: Panie Jezu, Weronika miała wielkie, dobre serce. Chciała Ci ulżyć. Dziękujesz jej za to, obrazem Twojej twarzy odbitym na jej chuście. A nas prosisz, abyśmy dostrzegali, że Ty chcesz odbić swoje oblicze na naszych sercach. Chcesz w nich mieszkać. Upodabniać je coraz bardziej do Twojego świętego Serca. Dlatego widzisz i przyjmujesz każdy nasz, nawet najdrobniejszy, dobry uczynek, spełniany z miłością.

Dziękujemy Ci za to, Panie Jezu.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja VII – Pan Jezus po raz drugi upada

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba I: Panie Jezu, upadasz po raz drugi. Chcesz abyśmy zobaczyli, że wiesz, jak trudno jest powstawać z kolejnych upadków. Coraz trudniej. Każdy następny grzech osłabia siły i zniechęca do poprawy. Dlatego prosisz, abyśmy wpatrywali się w Ciebie. Od Ciebie się uczyli. Ty się nie zniechęcasz. Chcesz za każdym razem nam pomagać. Zdejmować opaski z naszych oczu. Przebaczać nam każdy grzech.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za każdy żal za grzechy i postanowienie poprawy.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja VIII – Pan Jezus poucza płaczące niewiasty

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba II: Panie Jezu, Ty nie chcesz, abyśmy szli na Golgotę, by płakać nad Tobą. Prosisz nas, byśmy szli za Tobą i z Tobą. Czyli wpatrywali się w Ciebie i naśladowali Cię. Wdzieli, że tak bardzo każdego z nas ukochałeś, że oddajesz za nas swoje życie. I abyśmy w swoich sercach zanosili Cię tym, którzy nie umieją kochać. Swoją dobrocią pomagali im odśłaniać ich „oczy wiary”.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że nas prowadzisz.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja IX – Pan Jezus upada po raz trzeci

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba I: Panie Jezu, patrzemy na Ciebie, upadającego po raz trzeci. Tak bardzo chcielibyśmy Ci pomóc powstać. Ty uczysz nas, że pomożemy Ci, gdy zobaczymy w Twoim upadku Boże miłosierdzie. I będziemy je nieśli innym. Będziemy miłosierni, chętni, by każdemu pomóc. Gdy potrafimy przebaczać i przyjmować przebaczenie.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za sakrament pokuty.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja X – Pan Jezus z szat obnażony

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba II: Panie Jezu, Ty oddajesz wszystko, nawet szatę, w którą jesteś ubrany. Chcesz, abyśmy wpatrywali się w Ciebie i uczyli się od Ciebie, że miłość nie jest łatwa. Patrzenie „oczami wiary” wymaga oddania drugiemu nie tego, co nam zbywa. Tego co jest już niepotrzebne. Ale tego, co dla nas bardzo ważne i cenne.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że pragniesz, abyśmy byli podobni do Ciebie.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja XI – Pan Jezus przybity do krzyża

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba I: Panie Jezu, nam często wydaje się, że najważniejsze jest, abyśmy robili dużo różnych rzeczy. I abyśmy mieli wiele osiągnięć. A Ty pozwalasz się unieruchomić na krzyżu. I prosisz, abyśmy się w Ciebie wpatrywali. Uczysz, że sukces nie jest najważniejszy. Najważniejsze jest trwanie w dobrym. Uczenie się Twojej miłości.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że możemy wpatrywać się w Twój krzyż.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja XII – Pan Jezus umiera na krzyżu

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba II: Panie Jezu, patrzymy na Ciebie umęczonego, przybitego do krzyża. Widzimy Twoje przebite ręce i nogi i okrutnie poranione ciało. A Ty prosisz, abyśmy „oczami wiary” zobaczyli, że to jest to samo Ciało, którym karmisz nas w Komunii świętej. W którym czekasz na nas zamknięty w tabernakulum lub w monstrancji.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za dar Eucharystii.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja XIII – Pan Jezus zdjęty z krzyża

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba I: Panie Jezu, Ty już nie cierpisz. Płacze Maryja trzymająca w objęciach martwe ciało swojego Syna. Ona, poprzez swój ból, uczestniczy w Twoim dziele zbawienia. Ty, Jezu, prosisz nas, abyśmy wpatrywali się w Nią. Abyśmy nasze, nawet bardzo małe trudności i cierpienia oddawali Tobie. Składali w Jej dłonie. To jest nasz udział w Twojej krzyżowej drodze.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że jednoczysz nas z sobą.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Stacja XIV – Pan Jezus złożony w grobie

K: Klękam przed Tobą, Jezu kochany,

W: Uwielbiam Twoje najświętsze rany.

Śpiew: Wyrok śmierci obwieszczają - prosisz: **patrz...**

Osoba II: Panie Jezu, gdy stajemy nad grobami naszych bliskich, Ty prosisz, abyśmy wpatrywali się w Twój pusty grób. I abyśmy widzieli „oczami wiary” puste groby wszystkich ludzi na świecie. Bo wszyscy zmartwychwstaniemy tak, jak Ty zmartwychwstałeś.

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że umacniasz naszą wiarę.

Wszyscy powtarzają ostatnie zdanie po cichu

W: Któryś za nas cierpiał rany...

Zakończenie

K: Złóżcie chusty, które zdjęliście z waszych oczu, na stoliku przed ołtarzem. To nasz znak, że Panu Jezusowi oddajemy dziś wszystko, co przesłania nasze „oczy wiary”. Spójrzcie w kierunku Tabernakulum. Za chwilę Jezus ukryty w Najświętszym Sakramencie powie każdemu z nas w sercu, co jest taką chustą, przysłaniającą oczy naszej wiary.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Pieśń i wystawienie Najświętszego Sakramentu.*

K: Panie Jezu, wędrowaliśmy z Tobą na Golgotę. Rozważaliśmy Twoją mękę i śmierć na krzyżu, a Ty uczyłeś nas wpatrywać się w Ciebie, patrzeć „oczami wiary”. Teraz – klęcząc w ciszy przed Tobą, obecnym w Najświętszym Sakramencie - chcemy Ci za tę lekcję dziękować, opowiedzieć Ci czego się nauczyliśmy i prosić Cię o pomoc tam, gdzie jest nam szcze-

gólnie trudno. Odślaniaj, Panie Jezu, nasze „oczy wiary”, zdejmuj z nich opaski. Tak, jak my odślanialiśmy zakryte oczy naszych koleżanek i kolegów. I tak, jak oni swoje chusty złożyli przed ołtarzem, my w Twoim sercu składamy to, co utrudnia wpatrywanie się w Ciebie. Przyносimy Ci wszystko to, co nam przeszkadza w drodze za Tobą.

5 -7 minut modlitwy w ciszy

K: Dziękujemy Ci, Panie Jezu za czas spędzony z Tobą, za „oczy wiary”, za Twoją obecność w Eucharystii i naszą z Tobą rozmowę.

Pieśń i zakończenie adoracji.

Rozważania przygotowała Krystyna Karkowska